

Сарлавҳаи навбатиро барои инъикоси муф்தхӯрӣ ва таассубзадагии нахзатиён аз асари Устоди зиндаёд Садриддин Айний гирифтем. Устод бо ин ислохи ҳадафманд муф்தхӯр ва табакаи муф்தхӯронро тасвир кардааст.

Нахзат дар кишвар ба истилоҳи ифодагари кишри акибзада, динзада, суннатзада, вопасгаро, таассубӣ, хурофотпараст, чаҳолатпеша, ҳаётситез, одамбадбин, бунёдгаро ва ба сурати муштарак боздоранда ва ё барои оммафаҳм шудан тормози чомаеа мебошад.

Ду дафъа дар таърихи асри 20 ва 21 ин хизби қафомонда ва челақдӯстдор, миллатро ба акиб тела мезанад. Имрӯз, 07-уми декабри соли 2018 рӯзи таърихӣ аст ба тарафдорони дунявимадори тоҷик. Нахустин бор ҷопхонаи 3 Д (принтери 3Д) ба Душанбе оварда шуд, ки қобили ҷопи маҳсулоти майда ва қалонро дорад. Ҳатто мошинро ҳам истехсол мекунад. Агар нахзатиҳо ва иттифокчиёни таъриҳиашон босмачиҳо мебуданд, яқин дорем, онро моли қуфру илҳод мепиндоштанд ва истифодаи онро музир барои инсон меҳонданд. Чун велосипедро шайтонро ба ҳонда буданд.

Баргардем, ба масъалаи муф்தхӯрии нахзатиҳо, ки шартан ангали нахзатӣ ном бурда мешавад. Ин тоифа суннати муф்தхӯриро дар чомаеи тоҷик ривҷ доданд. Сари хони мардум чун гиенаҳои ваҳшӣ метохтанд ва онро горат мекарданд. Усули горатгарӣ аз дехот оғоз меёфт, чун ки онҳо гумон доштанд, ки дар он ҷо дур аз назари мақомот мемонанд. Охир тоҷикро ба «Ихвон-ул-муслимин» ҷӣ умумият ҳаст, ки нахзатиҳо амали Саид Қутбро бо Ҳасани Банно дар чомаеи дунявӣасоси шуравӣ бунёд карданд. Чавононро, ки дар ҳалқаи таълимоти Имоми Аъзам намоз меҳонданд, тақони сиёсӣ доданд, пӯшиши ҳатаронки илми «ҷиход»-ро ба онҳо омӯхтанд.

Чанд далеле аст, ки нахзатиҳои вопасгаро дар ҳаққи ин миллат ҷафо карданд, зеро:

1) Мансубият ба доираҳои тундгаро, ифротӣ ва зиддимилӣ дар ҳориҷи кишвар ва аз шароитаи ин миллат дур нигоҳ доштани даствораҳои техникаӣ.

2) Шарикӣ дар накшаҳои зиддиточикӣ дар каламрави кишварҳои сеюм. Агар дар солҳои 90-ум ин гуна кишвар Афғонистон буд, ҳоло бинобар тамоюли пулдӯстии ин авлод, кишварҳои атрофи Халиҷи Форс ва Эронро домангир шудаанд ва ҳудашон ба ибори устод Айнӣ «доманрас».

3) Мафтуншавии нахзатиҳо ва атрофиёнашон аз мафкураи ихвонӣ, яъне ҳамон мафкурае, ки ДОИШ ва «ал-Қоида»-ро ба вучуд овард ва Сурияву Ироқро ба ҳок яксон кард.

4) Мансубияти нахзатиҳо ба ин ҳоку бум боз аз он лиҳоз, машук ва ҳатрофар аст, ки он чун абзори дасти хоҷагони хориҷӣ, наشري маводи ғаразноки зиддимиллиро ба забони хориҷӣ ба роҳ мондааст ва чун пойгоҳи зиддииттилоотии рақибони минтақавӣ ба муқобили дастовардҳои ҷумҳурӣ ва МИЛЛАТИ ТОЧИК мубориза мебарад.

5) Зикри ашхоси баландрутба ва баобру дар ғайбатномаҳои, ҷавобгарии ҷинойтӣ дар пай дорад ва хизби оянданигар чунин бояд намекард. Бо ду дасти адаб, нахзат ҳудро ба вартаи ҳалокат мебарад, ҳам марғи тадриҷӣ ва марғи эътиқодӣ.

6) Қӯдаки ҳушёр пистони ду моморо мемакад. Нахзат ин ҳолатро амалӣ мекунад: аз як ҷо Эронро мемакад ва дигар тараф бо Олами Қӯҳан ёр шудааст. Вале ӯ фаромӯш кардааст, «Панири ройгон танҳо дар мушқаппак аст», ба ҳар ҳарфу сухан ҷавоб бояд дод. Дар назди миллат.

Ҳамин тариқ, нахзат ба истилоҳи имрӯза навбосмачиҳои имонфурӯш дар хориҷ аст. Сари митингбозиҳои ин тоифа боз бармегардем.

Фирӯзи Кахрамон, коршинос ва имондори сохти дунявӣ, махсус барои «Кимиёи саодат» «Паём.нет»

Сарлавҳаи навбатиро барои инъикоси муфтхӯрӣ ва таассубзадагии нахзатиён аз асари Устоди зиндаёд Садриддин Айний гирифтем. Устод бо ин ислохи ҳадафманд муфтхӯр ва табакаи муфтхӯронро тасвир кардааст.

Нахзат дар кишвар ба истилоҳи ифодагари кишри акибзада, динзада, суннатзада, вопасгаро, таассубӣ, хурофотпараст, чахолатпеша, ҳаётсигез, одамбадбин, бунёдгаро ва ба сурати муштарак боздоранда ва ё барои оммафаҳм шудан тормози ҷомеа мебошад.

Ду дафъа дар таърихи асри 20 ва 21 ин ҳизби қафомонда ва ҷалақдӯстдор, миллатро ба акиб тела мезанад. Имрӯз, 07-уми декабри соли 2018 рӯзи таърихӣ аст ба тарафдорони дунявимадори ҷонӣ. Наҳустин бор ҷопхонаи 3 Д (принтери 3Д) ба Душанбе оварда шуд, ки қобили ҷопи маҳсулоти майда ва қалонро дорад. Ҳатто мошинро ҳам истихсол мекунад. Агар нахзатиҳо ва иттифокчиёни таъриҳиашон босмаҷиҳо мебуданд, яқин дорем, онро моли қуфру илҳод мепиндоштанд ва истифодаи онро музир барои инсон меҳонданд. Чун велосипедро шайтонро ба ҳонда буданд.

Баргардем, ба масъалаи муфтхӯрии нахзатиҳо, ки шартан ангали нахзатӣ ном бурда мешавад. Ин тоифа суннати муфтхӯриро дар ҷомеаи ҷонӣ ривҷ доданд. Сари ҳони мардум чун гиенаҳои ваҳшӣ метохтанд ва онро горат мекарданд. Усули горатгарӣ аз деҳот оғоз меёфт, чун ки онҳо гумон доштанд, ки дар он ҷо дур аз назари маҷмот мемонанд. Охир ҷонӣро ба «Ихвон-ул-муслимин» ҷӣ умумият ҳаст, ки нахзатиҳо амали Саид Қутбро бо Ҳасани Банно дар ҷомеаи дунявӣасоси шуравӣ бунёд карданд. Ҷавононро, ки дар ҳалқаи таълимоти Имоми Аъзам намоз меҳонданд, тақони сиёсӣ доданд, пӯшиши ҳатаронки илми «ҷиҳод»-ро ба онҳо омӯхтанд.

Ҷанд далеле аст, ки нахзатиҳои вопасгаро дар ҳаққи ин миллат ҷафо карданд, зеро:

- 1) Мансубият ба доираҳои тундгаро, ифротӣ ва зиддимилӣ дар хориҷи кишвар ва аз шериҳои ин миллат дур нигоҳ доштани даствораҳои техникӣ.
- 2) Шарикӣ дар нақшаҳои зиддиточикӣ дар каламрави кишварҳои сеюм. Агар дар солҳои 90-ум ин гуна кишвар Афғонистон буд, ҳоло бинобар тамоюли пулдустиӣ ин авлод, кишварҳои атрофи Халиҷи Форс ва Эронро домангинр шудаанд ва ҳудашон ба ибораи устод Айнӣ «доманрас».
- 3) Мафтуншавии нахзатиҳо ва атрофиёнашон аз мафкураи ихвонӣ, яъне ҳамон мафкурае, ки ДОИШ ва «ал-Қоида»-ро ба вучуд овард ва Сурияву Ироқро ба ҳок яқсон кард.
- 4) Мансубияти нахзатиҳо ба ин ҳоку бум боз аз он лиҳоз, машқуқ ва ҳатариофар аст, ки он чун абзори дасти хоҷагони хориҷӣ, наشري маводи гаразноки зиддимиллиро ба забони хориҷӣ ба роҳ мондааст ва чун пойгоҳи зиддииттилооти рақибони минтақавӣ ба муқобили дастовараҳои ҷумҳурий ва МИЛЛАТИ ТОЧИК муқориза мебарад.
- 5) Зикри ашхоси баландрутба ва баобру дар ғайбатномаҳои, ҷавобгариӣ ҷиноятӣ дар пай дорад ва хизби оянданигар ҷунин бояд намекард. Бо ду дасти адаб, нахзат ҳудро ба вартаи ҳалокат мебарад, ҳам марғи тадриҷӣ ва марғи эътиқодӣ.
- 6) Қӯдаки ҳушёр пистони ду моморо мемақад. Нахзат ин ҳолатро амалӣ мекунад: аз як ҷо Эронро мемақад ва дигар тараф бо Олами Қӯҳан ёр шудааст. Вале ӯ фаромуш кардааст, «Панири ройгон танҳо дар мушқаппак аст», ба ҳар ҳарфу суҳан ҷавоб бояд дод. Дар назди миллат.

Ҳамин тариқ, нахзат ба истилоҳи имрӯза навбосмаҷҳои имонфуруш дар хориҷ аст. Сари митингбозиҳои ин тоифа боз бармегардем.

Фирӯзи Кахрамон, коршинос ва имондори сохти дунявӣ, махсус барои «Кимиёи саодат» «Паём.нет»